Θάνος Γώγος: «Γλασκώβη»

Θάνος Γώγος, *Γλασκώβη*, εκδόσεις Θράκα, 2014.

Στις αρχές Μαρτίου αναμενέναι να κυκλοφορήσει η 2η έκδοση της ποιητικής σύνθεσης «Γλασκώβη» του θάνου Γώγου. Παρακάτω δημοσιεύουμε ένα από τα αγαπημένα αποσπάσματα του βιβλίου:

Τρεις ολόκληρες, ζωτικές μέρες, περιπλανήθηκα
και γνώρισα σχεδόν κάθε λογής επαναστάτες και «επαναστάτες».

Γνώρισα εκείνους με το Α ραμμένο
(Τους ρώτησα τι είναι ο Ντουρρούτι και μου 'παν
«κρουασάν»)
Τους άλλους με το Α στο στόμα
(«Σολιντάριος, νοσότρος, ταξιαρχία, οι φίλοι του»
απάντησαν)
και αυτούς με το Α στο βλέμμα
(«Αξιοπρέπεια, ελευθερία» λέγαν).
Ο συνδυασμός των δύο τελευταίων προσδίδει κύρος
στους επαναστατικούς κύκλους.

Το πνεύμα της αλληλεγγύης δεσποινίς διάχυτο σ'
αυτά τα μέρη

Νιώθεις να μαλακώνει η καρδούλα σου (καρδούλα)
Κρύβουν κάποια από τη χαμένη αίγλη του παρελ-
θόντος.
Κάποτε, σε κάποια μέρη, πάρα πολλά χρόνια πριν, η
ζωή δεν κρυβόταν μόνο σε μονοπάτια
Άνθιζε σ' ολόκληρα χωριά
Στις μεγάλες λεωφόρους των πόλεων
στα πιο σκληρά βουνά, μέσα στα χιόνια άνθιζε.
Οι σειρήνες των εργοστασίων –αφύπνιση– ούρλια-
ζαν
Τα κτήρια μαυροκόκκινες σημαίες ανέμιζαν περή-
φανα
Ο έρωτας σταματούσε να πουλιέται, να δεσμεύεται

με ανούσιους όρκους και να αγοράζεται.
Πως να ξεχαστούν τα οδοφράγματα της ελευθερίας;
Μαχνοβτσίνα, Σικάγο, Βαρκελώνη

Να χαθώ στην ευρυθμία ενός ελευθεριακού εμφυσή-
ματος;
Να παραληρήσω στην άβυσσο του εγωτισμού;

Χαμογελώ σύντροφε
Τι γλυκά ταξίδια είναι αυτά που μου τάζεις.

Η διάτρηση του ζωτικού μου χώρου

Στρίβε

Είμαι αλλεργικός στην τρυφερότητα

Τ’ αγρίμι ορμά και ξεσκίζει τη σάρκα του ανθρώπου

Θα σου δείξω πως το Α εγώ το έχω μόνο στο στόμα.

Ομοϊδεάτη μου
Γλυκέ μου σύντροφε
Εγώ θα σπιλώσω τις αρχές μας

Της ιστορίας γνώστης
Της τέχνης της παραπλάνησης άρχοντας
Της εξουσίας άνοσος φορέας

Κατέχω μέσω αιτήσεως:

Την ασχήμια του τέρατος
Την ευφυΐα της Αθηνάς
Τα άπαντα του Φρόιντ.

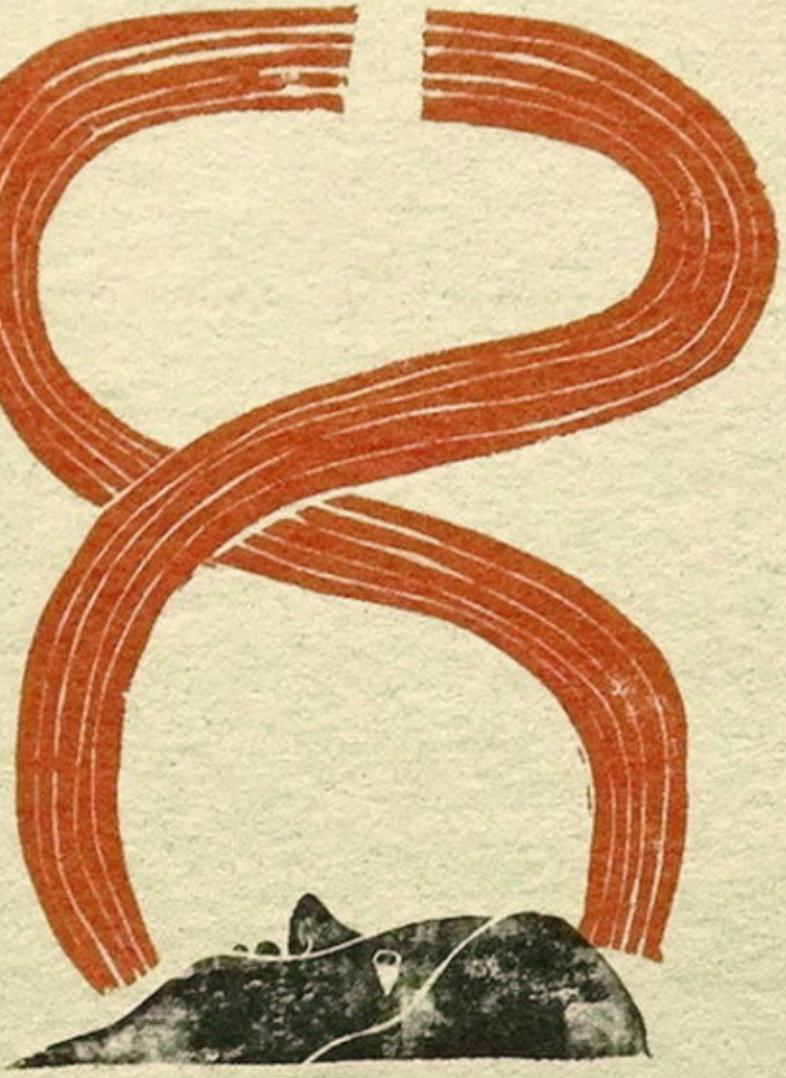
Έχω εσένα ακατέργαστο
Εφιαλτικό μ’ αλήθεια
Σε πλάθω ξανά απ’ την αρχή

Γλυκέ μου σύντροφε
Ο πέλεκυς της δικαιοσύνης θα πέσει βαρύς

Η τιμωρία θα επέλθει
δι’ εμού του ιδίου

Μα πώς είναι δυνατόν;
Τα δικά μου λόγια τελείωναν στα άπαντα του
Φρόιντ.
Είμαι σίγουρος/ Το είχα ετοιμάσει πιο πριν/ Το γνω-
ρίζω.
Δεν είναι δικά μου αυτά τα γράμματα
Δεν είναι και άγνωστα όμως.
Το σημάδι από κραγιόν δίπλα στο σημείο υπογραφής
Προκλητικότατο.

Τι να κάνω;
Να υπογράψω;
Να το πετάξω, να σκοτώσω τον σύντροφο που το
διάβασε και να μην πω σε κανέναν τίποτα;

Θάνος Γώγος

ΓΛΑΣΚΩΒΗ

Εκδόσεις Φράκα